

ANTROPOLOG

PROFIL OCUPAȚIONAL

(versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicantul unei astfel de ocupații studiază comunitățile umane și grupurile din punct de vedere al culturii, mentalităților, al vieții materiale și spirituale.

Cod COR: 258203

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Realizează cercetări științifice asupra fenomenelor arheologice, etnografice, etnologice, sociologice și lingvistice;
- Studiază diferite comunități umane și grupuri pentru a identifica cultura, mentalitățile, viața spirituală a acestora;
- Se integrează parțial sau total în comunitatea pe care o studiază pentru a putea înțelege mai bine aspectele culturale și spirituale ale acestora;
- Colectează, analizează și prelucrează informații prin intermediul observației indivizilor în interacțiunile sociale, interviurilor de grup și individuale;
- Planifică și realizează cercetări pentru a caracteriza și compara din punct de vedere economic, demografic, medical, social, politic, lingvistic și religios instituții și grupuri culturale distincte, comunități și organizații;
- Oferă explicații legate de originea și dezvoltarea fizică, socială și culturală a oamenilor, inclusiv a atributelor fizice, tradițiilor culturale, credințelor, limbajului, practicilor de management al resurselor, tipurilor de așezare umană;
- Formulează reguli generale care descriu, explică și prezic dezvoltarea și comportamentul diferitelor culturi și instituții sociale;
- Înregistrează date pentru a le utiliza în descrierea și analizarea modelelor și proceselor sociale, utilizând mijloace de înregistrare video, audio și foto;
- Studiază arhivele istorice pentru a explica originile și dezvoltarea modelelor culturale;
- Participă la investigații focalizate pe identificarea structurilor osoase în colaborare cu alți specialiști din domenii conexe;

- Analizează împreună cu alți specialiști resturi ale artefactelor și ale scheletelor umane pentru a înțelege mai bine vechile culturi;
- Redactează rapoarte, articole și studii pentru a prezenta diferitelor categorii de public, rezultatele cercetărilor realizate;

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Activitățile din cadrul acestei ocupații se pot desfășura atât în spațiu protejat (biblioteci, arhive), cât și pe teren
- Spațiul poate prezenta un nivel ridicat de praf, temperatură, muncă în poziții ne-uzuale

B₂. Mediul socio-organizațional

- Munca realizată se desfășoară în cadrul unui orar variabil
- Munca presupune interacțiuni sociale frecvente
- Există o libertate mare de decizie și responsabilitățile sunt asumate pentru luarea deciziilor

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Există riscuri majore de tipul expunerii la viruși, rănire

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrelui European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii superioare de specialitate (nivel de licență)
- Nivel de calificare: N6

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealta.

Cunoștințe referitoare la:

- Sociologie și Antropologie
- Limba Română
- Istorie și Arheologie
- Psihologie
- Limbi Străine
- Filosofie și Teologie

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi folosite în învățare
- Deprinderi sociale
- Deprinderi de rezolvare a problemelor

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare				X	
2. Aptitudinea verbală					X
3. Aptitudinea numerică			x		
4. Aptitudinea spațială				X	
5. Aptitudinea de percepție a formei				X	
6. Abilități funcționărești				X	
7. Rapiditatea în reacții				X	
8. Capacitatea decizională				X	

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

Aptitudini psihomotorii

- Dexteritatea manuală
- Coordonarea membrelor

Aptitudini senzoriale

- Acuitatea vizuală
- Acuitate auditivă
- Discriminare cromatică

Aptitudini fizice

- Rezistență fizică

F. Alte caracteristici relevante

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

I S A (investigativ, social, artistic)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Autonomie
- Folosirea abilităților individuale
- Creativitate
- Varietate
- Valori morale
- Independența
- Responsabilitate

F3. Caracteristici de personalitate

Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană care:

- Manifestă inclinație spre activități ce presupun interacțiuni sociale, orientare spre acțiune, toleranță facilă a situațiilor conflictuale, ușurință în comunicare
- Realizează cu meticulozitate, seriozitate și exigență sarcinile sale.
- Manifesta un nivel crescut de autonomie, independență în muncă

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor)

- Stagnare

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de n x salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(2 – 4) X Salariul minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor

- Cercetător în sociologie
- Cercetător în geografie
- Cercetător în arheologie
- Cercetător în etnologie